

NATO^{'NUN} **İSLAM'LA SAVAŞI**

© 2018, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.

Tüm yayın hakları anlaşmalı olarak Hayat Yayınları'na aittir.

Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. İzinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

ISBN: 978-605-151-279-2

Sertifika No: 44968

<i>Hayat Yayınları</i>	: 660
<i>Güncel Politika</i>	: 21
<i>Kitabın Adı</i>	: NATO'nun İslam'la Savaşı
<i>Yazarı</i>	: Murat Akan
<i>Yayın Editörü</i>	: Erol Şahnacı
<i>Kapak ve İç Tasarımı</i>	: Hayat Yayınları
<i>Baskı Yeri ve Tarihi</i>	: Ankara, 2022
<i>Baskı ve Cilt</i>	: Korza Yayıncılık Basım San. ve Tic. A.Ş.

Yenice Mah. Çubuk Yolu Üzeri No: 3 Çubuk / Ankara
Tel: (0312) 342 22 08 Fax: (0312) 341 14 27
Sertifika No: 40961

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3

Fındıkzade - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55

www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

 /hayatyayinlari /hayatyayinlari

NATO^{'NUN} **İSLAM'LA SAVAŞI**

MURAT AKAN

Murat Akan

1969 yılında Gümüşhane/Kelkit'te doğdu. Ortaokul ve lise eğitimini Kelkit İmam Hatip Lisesi'nde tamamladı. 1991 yılında Ankara Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi'ni kazanan yazar, bu okuldan 1995 yılında mezun oldu. 2006 yılında Özel Okan Üniversitesi'nde Yüksek Lisans öğrenimine başlayan yazar, 2008 yılında Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü bitirdi. Aynı üniversitenin açmış olduğu Siyaset Okulu kursunu da tamamlayarak siyaset sertifikası aldı.

Murat AKAN, fiili olarak üniversite yıllarında başladığı gazetecilik mesleğinde, ulusal basının birçok görsel ve yazılı yayın organlarında 11 yıl Polis-Adliye muhabiri olarak çalıştı. Çeşitli dergi ve gazetelerde olayların perde arkasıyla ilgili makale ve dizi yazıları yayımlandı. 2002 yılında son çalıştığı medya kuruluşundan kendi isteği ile ayrılan yazar, çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarında da yaklaşık 15 yıl Basın Danışmanı olarak görev yaptı. **Derin Şifreler**, **Üst Akıl** ve **Kozmik Karargah** isimli kitapları bulunan yazar, orta seviyede İngilizce, Arapça ve Osmanlıca biliyor.

İÇİNDEKİLER

Giriş	9
-------------	---

I. BÖLÜM

HAÇ'IN İSLAM'LA SAVAŞI

Kutsal İttifak	17
Tapınak Şövalyeleri'nden Derin NATO'ya.....	21
Yahudi-Hıristiyan Kardeşliği	24
Evanjelizm'in Gizli Örgütü	28
Osmanlı'daki Amerika	31
Tarihin En Derin Operasyonu	33
Misyoner Kuşatması	39
Bab-ı Ali'deki Evanjelist	43
İlk Gladio Denemesi	48
Evanjelizm'in Boğaz'daki Karargahı.....	52
Eğit, donat, kullan.....	56
Casus Yuvası	59
Haç'ın Anadolu'yu İşgal Planı	63
Merzifon'daki Terör Üssü	67
Ajan Öğretmenler!	70
Delil Karartmak İçin Yakılan Okul	72
Dün Taşnak-Hınçak, Bugün PKK-YPG....	75
Türksüz İslam, İslamsız Türk Projesi	77
Evanjelizm'in On Bir Asırlık Alevi Kartı	80
Atatürk'ü Takip Eden Misyoner!	84
İşbirlikçi Aydın İhaneti	86
Şeriat Devletinden 'Dinsiz' Devlete	88
Meclis Kayıtlarından Silinen İhanet	92
İki Asırlık Gizli Plan	93

II. BÖLÜM
EVANJELİZM'İN KÜRESEL ORDUSU
NATO

NATO'ya Girişin Bedeli	99
Sahte Düşmandan 'Yeni Dünya Düzeni'ne.....	103
Türkiye'nin Teslim Alındığı Gün	106
ABD Büyükelçisine Bağlı "Milli" Eğitim!	109
Kozmik Karargah.....	113
Ankara'daki CIA Ordusu	116
NATO'nun Gizli Orduları.....	119
Devlet Eliyle Terör	122
Türkiye'deki Derin NATO.....	126
Kaosun Merkezi	130
NATO'ya Karşı Gelmenin Bedeli!	132
İtalya'da Patlayan Lağım	135
NATO'nun Küresel Cinayetleri	139
İtalya'da P2, Türkiye'de FETÖ.....	142
Gizli El Taksim'de!.....	146
Gladio'yu Şikâyetin Bedeli!	148
Derin NATO'nun Solcu Askerleri	150
Kızının Adını 'NATO' Koyan Subay.....	155
Gladio Solu Nasıl Kullandı?	159
Derin NATO'yu Soruşturunca.....	162
Derin NATO'nun Resmi Kanıtı	165
'Yeşil Kuşak' Projesinden 'Yeşil Düşman' Teorisine.....	168
'Mücahitler' Nasıl 'Terörist' Oldu.....	171
Dokuz Asır Sonra Yeni Haçlı Seferi	174
Sahte Belgelerle Yapılan İşgal.....	178

III. BÖLÜM
DERİN NATO'NUN
TÜRKİYE OPERASYONLARI

Derin NATO'nun Faal Olduğu Tek Ülke.....	183
NATO'nun Yeni 'Derin Devlet' Konsepti.....	185
Derin NATO Harekete Geçiyor.....	190
Kontrollü Kaos.....	192
Türban Ne Zaman Meclise Gelse Bir Cinayet İşleniyordu..	194
En Stratejik Provokasyon.....	197
Meclise Kafa Tutan Güç.....	201
Hırsızlık Çetesi Nasıl 'İslami Hareket' Oldu.....	204
Olmayan Örgüte Operasyon.....	206
Uğur Mumcu'yu Öldüren Sır.....	208
Seri Numaraları Silinmiş 100 Bin Silah Kime Gitti?.....	210
Soruşturma Savcısının Sır ölümü!.....	214
'Kahrolsun Şeriat' Yaşasın Katiller!.....	216
Bir Garip Provokasyon.....	219
TSK'ya Derin Operasyon.....	221
Oyunu Gören Tasfiye Ediliyor.....	223
Ortadoğu'ya Saplanan Haç.....	227
Derin Sabotaj.....	230
Sabotajın Nedeni Gizli Rapor.....	234
Derin NATO'nun Jandarmadaki Eli.....	235
Kod Adı 'ACE'.....	238
Apo'nun Sekreteri.....	241
Üçgendeki Tezgâh.....	243
JİTEM'in Kara Kutusu.....	245
Hasan Mezarıcı'ya Ne Oldu?.....	246
MİT'in 'İrtica' Raporu.....	250
Fadime Şahin Tezgâhı.....	254
Türkiye'yi Sarsan Sivilce.....	257
Senaryo da Figüranlar da MİT'in.....	259

28 Şubat'ın Bilinmeyen Figüranları	261
28 Şubat: NATO'nun Algı Darbesi	265
NATO'cuların İktidar Savaşı	268
Evanjelist İttifak'ın 'Çevik' Adamı	274
İki Yüz Yıllık Oyun!	278
Türkiye İle İran'ı Savaşırma Planı	281
'İslami Hareket' Olmadı, 'Hizbullah' Verelim	283
Nokta Atışı Operasyon!	288
Büyük Kumpas	290
Silahlar NATO'dan, Eylem Hizbullah'tan!	292
Kumpası Çökerten Dügün Kaseti	294
Tanıklar ve Sanıklar Anlatıyor	297

IV. BÖLÜM

NATO'NUN TÜRKİYE'Yİ İŞGAL PLANI

Hedefteki Türkiye	303
Türkiye'den Saklanan Gizli Plan	307
ABD'nin Türkiye'yi İşgal Provası	310
15 Temmuz Öncesi NATO'ya Verilen İşgal Yetkisi	312
15 Temmuz Şifreleri	316
NATO'nun İşgal Denemesi	320
İşgali Önleyen Hamle	324
NATO Kuşatmasındaki Türkiye	327
Son Söz	330
BELGELER	333
KAYNAKÇA	351

Giriş

NATO'nun İslam'a karşı yürüttüğü mücadele ve Türkiye üzerindeki operasyonlarına geçmeden önce, Evanjelizm'in bu küresel ordusu konusunda genel bir bilgiyle başlamanın yerinde olacağını düşünüyorum. Zira kitap, doğrudan NATO'nun resmi tarihini ve gelişim sürecini değil, kurulduktan sonra İslam coğrafyası ve Türkiye üzerindeki derin planlarını kapsıyor.

Kitabın yazımına başlamadan önce, geniş bir kaynak taraması ve belge incelemesi yaptığımı belirtmeliyim. Konunun uzmanları ve NATO'da görev yapmış subay ve diplomatlarla uzun uzun görüşmelerim oldu. Kitapta yer alan bilgileri en az dört kaynaktan doğrulatmaya büyük özen gösterdim.

Kitapta yer alan konularla ilgili olarak görüşlerine başvurduğum siyasilerin çoğunluğu sorularımı büyük bir içtenlikle cevaplarken, bazıları da görüşme taleplerini geri çevirdiler. Halen görevde olan bürokratlar ise isimlerinin yazılmaması ricasında bulundu.

Şimdi bu kısa önsözden sonra, NATO'nun kuruluş ve idari yapısını konu edinen giriş bölümüne geçelim...

“North Atlantic Treaty Organization” yani “Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü” NATO, 4 Nisan 1949 yılında kuruldu. Her ne kadar küresel demokrasi ve barışı sağlamak adına kurulduğu iddia edilse de, bugüne kadarki icraatlarıyla hep beynelmilel sermaye oligarklarının güvenlik ve askeri kolu görevini yürütmekten öteye gidemedi.

NATO'yu Amerika Birleşik Devletleri'yle birlikte toplam 12 Hıristiyan Avrupa ülkesi kurdu. ABD, İngiltere, Belçika, Fransa, Lüksemburg, Hollanda, Danimarka, İzlanda, İtalya, Norveç, Kanada ve Portekiz...

NATO'nun kuruluş tüzüğüne göre, sözde üye ülkelerin hepsi eşittirler. Ancak bu 'eşitlik' ilkesi hiçbir zaman uygulanmadı. NATO'nun asıl sahibi Amerika olduğu için, her ne kadar kararlar

‘çoğunlukla’ alınsa da, bugüne dek ABD’nin aleyhte olduğu bir konuda karar alındığına şahit olunmamıştır.

NATO’nun %75 oranındaki bütçesi doğrudan Amerika Birleşik Devletleri tarafından karşılanmaktadır. Örgütün vurucu askeri gücü de yine Amerikan askerlerinden ve güvenlikle istihbarat örgütlerinden oluşmaktadır. İngiltere ve Fransa ise, ABD’den sonra NATO’da en çok sözü geçen Batılı ülkelerdir.

NATO, 2018 yılı itibariyle 28 üye ülkenin askeri unsurlarından oluşmasına rağmen, dünyanın her bölgesine müdahale etme yetkisi vardır. Bu durum, NATO’nun küresel para oligarklarının asıl hedefi olan ‘Tek Dünya Devleti’nin küresel ordusu olduğunu açıkça gözler önüne sermektedir.

Amerika Birleşik Devletleri, NATO eliyle üye ülkelerin savunma sanayilerini ve askeri güçlerini denetim altında tutmaktadır. Böylelikle ülkelerin bağımsızlıkları ve milli egemenlikleri hiçe sayılmakta, iç ve dış politikaları NATO standartlarına göre belirlenerek toplumsal mühendislik faaliyeti yürütülmektedir.

NATO, Evanjelist küresel sermaye sahiplerinin örgütlediği Bilderberg ve Dış İlişkiler Konseyi (CFR) gibi gizli yapılar tarafından kurulmuştur. NATO Genel Sekreterlerine bakıldığında, çoğunun Evanjelist sivil yapılanmalar ve masonik örgütlere üye oldukları görülür.

NATO’nun kuruluş öncülüğünü Siyonist/Evanjelist bir Yahudi olan Amerika Başkanı Harry Truman yapmıştır. Truman, NATO’nun kuruluş tüzüğüünün hazırlanmasıyla da bizzat ilgilenmiştir.

NATO’nun kurucuları arasında hem Bilderberg Group’a, hem de CFR’ye üye çok sayıda kişi vardır. Zira NATO’nun en üst kademelerine yükselebilenin yolu, küresel para oligarklarının koruyucu odakları olan CFR, Bilderberg ya da Trilateral gibi gizli yapılara olan yakınlıktan geçmektedir.

Mesela, NATO’nun en güçlü Genel Sekreterlerinden Joseph Luns, George Marshall ve Dean Acheson CFR üyesiydiler. Yine NATO’nun ilk Başkomutanlığını da bir CFR üyesi olan Dwight Eisenhower yapmıştı.

NATO’nun en güçlü eski Genel Sekreterlerinden biri olan Lord Carrington, aynı zamanda Bilderberg’in başkanlığını da yapmıştır. Yine NATO eski Genel Sekreterlerinden Alexander

Haig, Paul Henri Spaak, Manfred Wörner ile Avrupa Yüksek Müttefik Kuvvetler Komutanlarından Andrew Goodpaster de birer Bilderberg üyesi oldular.

NATO Genel Sekreterleri, görev yaptıkları dönem boyunca hemen tüm Bilderberg toplantılarına katılmak zorundadırlar.

NATO'nun en dikkat çeken yönlerinden biri de, NATO üyesi olmamasına rağmen, İsrail'in NATO yönetimindeki Siyonist idarecilerle en üst düzeyde temsil edilmesidir. Siyonist lobiler, NATO gibi küresel kuruluşlara doğrudan Yahudileri yerleştirdikleri gibi, masonlardan da bolca faydalanırlar.

Mesela Bilderberg'ci Siyonist Yahudi Etienne Hirsch, Mason Jean Monnet, CFR'den W. Averell Harriman Avrupa Birliği ve NATO'nun kuruluşunda önemli görevler üstlenen kişilerdir.

NATO'nun eski başkomutanlarından General Lyman Lemnitzer bir Siyonist'ti. Yine eski başkomutanlardan Omar Bradley ve Ortadoğu Barış Gücü Kuvvetleri Başkomutanı Earl Alexander da 33. Derece'den masonlardı. İşte bu yüzden ki, İsrail rejiminin bütün işgal, savaş ve insanlık suçlarına rağmen NATO ve BM gibi küresel kuruluşlar hep sessiz kalmıştır. Bu aynı zamanda bir Evanjelizm dayanışmasıdır.

NATO, üç ana birim ve bunlara bağlı alt dairelerden oluşmaktadır. NATO'nun üç ana birimi; Kuzey Atlantik Konseyi, NATO Genel Sekreteri ve NATO Askeri Komitesi'dir. Kuzey Atlantik Konseyi, NATO'nun en yüksek karar alma organıdır.

Kuzey Atlantik Konseyi, üye ülkelerin Dışişleri Bakanları düzeyinde yılda iki kez toplanır. Bazen hükümet ya da devlet başkanları da ülkelerini Konsey toplantılarında temsil edebilirler. Bunun dışında Konsey'in işleri, üyelerin NATO katındaki sürekli temsilcilerince (büyükelçi) yürütülür. Konsey, esas olarak her Çarşamba günü toplanır.

Konsey toplantılarına Genel Sekreter başkanlık eder. Ayrıca her yıl bir üye ülkenin dışişleri bakanı, İngilizce alfabetik sıraya göre Konsey'in 'Onur Başkanlığı' görevini üstlenir. NATO Konseyi, ittifakı ilgilendiren askeri sivil bütün meselelerde karar alır. Konsey'de kararlar oy birliği ile alınır. Buradan kasıt, üye devletlerin eşit haklara sahip olduğunu göstermektir. Ancak ABD'ye rağmen karar alındığı da pek görülmemiştir.

Kuzey Atlantik Konseyi, kural olarak NATO'nun savunma sorunlarını ele almamaktadır. Bu sorunlar Konsey gibi sık ve aynı seviyede toplanan, Konsey'e bağlı "*Savunma Planlama Komitesi*" tarafından incelenmektedir. Savunma Planlama Komitesi, NATO Genel Sekreteri başkanlığında yılda iki kere Savunma Bakanları düzeyinde, geri kalan zamanlarda ise büyükelçiler düzeyinde toplanmaktadır.

NATO'nun en yüksek askeri organı olan Askeri Komite de, Savunma Planlama Komitesi'ne bağlı olarak çalışmaktadır. NATO Genel Sekreteri, NATO ittifakının sözcüsüdür. Dolayısıyla genellikle Amerika'nın işaret ettiği kişiler Genel Sekreter olarak seçilir. Mesela Türkiye, NATO'nun ikinci büyük ordusu olmasına rağmen, bugüne kadar bir Genel Sekreterlik görevi verilmemiştir.

NATO'nun başında dört yıllık görev süresi için atanan Genel Sekreter bulunur. Genel Sekreter Kuzey Atlantik Konseyi ve diğer önemli NATO organlarının toplantılarına başkanlık eder ve müttefikler arasında uzlaşma sağlanmasına yardımcı olur. Aynı zamanda uluslararası personel yapılanmasının yönetiminden de sorumludur.

Genel Sekreter yardımcısı onun yokluğunda görevlerini yerine getirir. Kuzey Atlantik Konseyi'nin ve NATO Savunma Planlama Komitesi'nin başkanı olan Genel Sekreter, aynı zamanda milletlerarası sekreterliğin yönetiminden de sorumludur.

Genel Sekreter, Nükleer Savunma İşleri Komitesi ve Nükleer Planlama Grubu'nun da başkanıdır. Genel Sekreter'e bağlı olarak çalışan çeşitli uzmanlık daireleriyse; Siyasi İşler Dairesi, Savunma Planlaması ve Politikası Dairesi, Savunma Desteği Dairesi, Alt yapı, Lojistik ve Konsey Harekatı Dairesi ile Bilimsel İşler Dairesi'nden ibarettir.

NATO'nun en yüksek askeri organı, üye ülkelerin Genelkurmay Başkanlarından oluşan Askeri Komite'dir. Askeri Komite, Savunma Planlama Komitesi'ne bağlı olarak çalışır. Daimi merkezi Brüksel'dedir. Yılda bir veya iki defa toplanır.

Askeri Komite'ye çalışmalarında, Komite'nin yürütme organı olan ve sivil sekreterlik gibi çalışan Milletlerarası Askeri Kurmay Heyeti yardım etmektedir. NATO, askeri bir savunma paktı olmanın yanında, Amerika dışındaki diğer ülkelerin siyasi, toplumsal, kültürel, istihbarat teşkilatlarını da düzenleyip yönetmektedir.

Türkiye de dâhil olmak üzere, yüksek rütbeli askerler ve kuvvet komutanları Amerika ve NATO kademelerinde, özellikle istihbarat birimlerinde eğitim görüp, güvenilir olduklarını ispatladıktan sonra Genelkurmay Başkanları ve Kuvvet Komutanları olarak atanırlar.

Askeri Komite, barış döneminde NATO bölgesinin ortak savunması ile ilgili tedbirleri Konsey'e tavsiye etmekle yükümlüdür. Başlıca NATO komutanlıkları da Komite'ye karşı sorumludurlar. Dolayısıyla, Komite'nin sürekli bir biçimde toplanabilmesi için her ülke, Genelkurmay Başkanını temsilen bir Daimi Askeri Temsilci'sini de Askeri Komite'ye atamaktadır.

NATO'nun ana karargahı Bürüksel'dedir. NATO komutanlıklarından Müttefik Harekat Komutanlığı (ACO) Belçika'nın Mons kentinde, Müttefik Dönüşüm Komutanlığı (ACT) Norfolk ise Amerika'nın Virginia eyaletinde bulunmaktadır.

NATO'nun Nükleer Savunma İşleri Komitesi'nin ve Nükleer Planlama Grubu eskiden beri nükleer silah ve atom bombalarının geliştirilmesi ve kullanılması konusunda kararlar alır.

NATO kuruluşundan beri nükleer ve diğer kitle imha silahlarıyla donatılıp, nükleer silah kullanımını tekelinde bulundurmaktadır. NATO'da Amerika ile İngiltere kraliyeti ve Fransa nükleer silah geliştirmiş bulunuyorlar. Amerika nükleer silahlarını NATO örtüsü altında Türkiye ile AB ülkelerinde konuşlandırmaktadır.

I. BÖLÜM

HAÇ'IN İSLAM'LA SAVAŞI

Kutsal İttifak

Batı ile Doğu arasındaki iktidar ve istikbal mücadelesi, İslam'ın doğuşuyla başladı. Kendilerine inen kutsal kitapları tahrif eden Hıristiyanlar ve Yahudiler, kendileri gibi yaşamayan, Batı değerleri yerine kendi dini ve milli gelenekleriyle amel eden ümmeti başından beri 'tehdit' olarak gördüler.

İslamiyet'in Arap Yarımadası'nda doğup gelişmeye başlaması, Batı'da dini ve siyasi otoriteyi temsil eden kiliseyi daha o günlerde endişelendirmeye başlamıştı. Her ne kadar günümüz tarihçileri Batı (garp) ile Doğu (şark) arasındaki bu tarihsel mücadelenin asıl nedeni olarak 'maddi gerekçeleri' ileri sürseler de, aslında bu çatışmanın altında yatan gerekçe düpedüz 'kutsal din' savaşlarıydı.

Çünkü İslamiyet, sadece Allah ile kul arasındaki ezoterik bir iletişim aracı değil, aynı zamanda bir yaşam şekliydi. Elbette Doğu-Batı arasındaki bu mücadelenin tarihsel sosyolojisini bir kenara bırakarak, meseleyi sadece 'din' üzerinden açıklamak da yeterli bir gerekçe olamaz.

Ancak tarihin perde arkası iyi analiz edildiğinde, maddi gerekçelerin sadece küçük bir bahaneden ibaret olduğu görülür. Bu gerçeğin izlerini 1095'teki ilk Haçlı Seferi'nden, 2003 yılındaki Irak'ın işgaline kadar geçen zaman içerisinde açıkça görmek mümkün...

Gerek Avrupa'nın kendi içerisinde yaşadığı mezhep savaşlarında, gerekse İslam fetihlerine karşı yürütülen Haçlı Seferleri'nde çarpışan kitleler; *"inançlarını korumak, kutsal toprakları haksız olarak işgal eden 'kafirlerden' geri almak ve kendilerine vaat edilen cennetin krallığına ulaşmak"* için savaşmışlardı.

Mesela Kutsal Roma İmparatorluğu'nun hâkimiyeti dışında kalan Avrupa'nın diğer bölgelerine yaptığı fetihler ile ABD'nin kurulmasından sonra Amerikan yerlisi Kızılderililere karşı yürütülen savaşlarda 'din' unsuru oldukça belirgindi. Buradaki asıl amaç, Hristiyanlık inancının yayılması, inanç birliğinin sağlan-

masıydı. Çünkü çok tanrılı yerel inançlara mensup kitleler, Hristiyanlığın 'gelişmiş ve kentli' inanç sistemiyle tanıştırılmak ve 'medenileştirilmek' isteniyordu. İşte bu 'fetihçi' Hristiyanlık yaklaşımı, gittikçe güçlenen, fetih yoluyla toprak kazanan İslam'ın yok edilmesi gerektiğine de inanmaya başlamıştı ...

Mesela, 1095/1272 yılları arasında İslam coğrafyasına düzenlenen Haçlı Seferleri'nin ilki, üç dinde de kutsal sayılan Kudüs'ü Müslüman kontrolünden kurtarmak için yapılan Hilal ile Haç'ın savaşıydı. Kudüs 7. Yüzyılda Yakın Doğu, Kuzey Afrika ve Anadolu'yla birlikte Müslüman kontrolü altına girmişti.

Birinci Haçlı Seferi, Bizans İmparatoru I. Aleksios Komnenos'un yardım istemesi nedeniyle, bunu sağlamak için 1095 yılında Papa II. Urbanus'un Clermont Konseyi'nde verdiği vaazla başladı. Yani 'Hilal' ile 'Haç' arasında yaşanan 177 yıllık Haçlı Seferleri'ne, Hristiyanların dini otoritesi karar vermişti.

Papa II. Urbanus, Haçlı Seferleri'ne katılan Hristiyanların günahlarının daha bu dünyada iken bağışlanacağını ve kutsal Kudüs'e yerleşme imkânı kazanacaklarını vaat ediyordu. Bu nedenle Avrupa toplumunun her sınıfından binlerce 'dini bütün' Hristiyan harekete geçmişti. Nitekim güzergâhları boyunca büyük bir zulüm ve vahşet uygulayarak 1099'da Kudüs ve diğer bölgeleri işgal ettiler.

İslam'ın özellikle Emeviler eliyle Avrupa Kıtası'nda yayılmaya başlaması, Hristiyan dünyasını büyük bir endişeye sevk etmişti. Zira başkenti Şam'da bulunan Emevi Devleti, daha İslamiyet'in ilk yüzyılı olan 7. Yüzyılda Kuzey Afrika'nın tümünü eline geçirmişti.

8. Yüzyılın başında Emevi Devleti'nin Kuzey Afrika'daki valisi olan Musa Bin Nusayr, Emevi Halifesi Velid Bin Abdülmelik'in desteği ile bir Berberi kumandan olan Tarık bin Ziyad'ı Cebe-litarık Boğazı'nı geçerek İber Yarımadası'na göndermişti. O zamanlar İber Yarımadası Germen asıllı bir ulus olan Vizigotların elindeydi ve başkentleri Toledo kentinde bulunuyordu.

Tarık Bin Ziyad, savaşta geri dönüş olasılığını kaldırmak üzere kendi gemilerini yaktırmıştı. Nitekim Tarık Bin Ziyad, Vizigot Kralı Rodrigo'yu ağır bir yenilgiye uğrattı. Vizigot krallığı parçalandı ve bütün İber Yarımadası¹ kısa bir süre içinde Müslümanların eline geçti.

1 Bugünkü İspanya ve Portekiz'in bulunduğu coğrafya.